

Sygn. akt II K 582/20

1.2.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2021r

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczenko

Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Dębowa

w obecności Prokuratora---

po rozpoznaniu dnia 17.09.2021r

sprawy **S. P.**, s. Z. i L. zd. G. ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 31 maja 2017r do 17 stycznia 2019r z wyłączeniem okresu od 04 września 2017 do 18 października 2017 i od 09 kwietnia 2018r do 10 czerwca 2018r w K. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz N. P. (1) w kwocie po 400 zł miesięcznie, na rzecz J. P. w kwocie po 350 zł miesięcznie tj. łącznie po 750 zł miesięcznie określonego co do wysokości ugodą Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 05 maja 2015r, w sprawie III RC 690/14 oraz na rzecz K. P. w kwocie po 400 zł miesięcznie określonego co do wysokości ugodą Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 27 kwietnia 2010r, w sprawie III RC 89/10, gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

1. uznaje oskarżonego **S. P.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 209 § 1 k.k. i za to na podstawie art.209 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,
2. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych podwyższoną o należny podatek Vat od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR Agnieszka Wachlaczenko

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 582/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych			

czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

USTALENIE FAKTÓW

0.1.Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.1.1.

S. P.

wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 17 września 2021 roku oskarżony S. P. został uznany za winnego tego, że w okresie od 31 maja 2017 roku do 17 stycznia 2019 roku z wyłączeniem okresu od 04 września 2017 do 18 października 2017 i od 09 kwietnia 2018 roku do 10 czerwca 2018 roku w K. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz N. P. (2) w kwocie po 400 złotych miesięcznie, na rzecz J. P. w kwocie po 350 złotych miesięcznie tj. łącznie po 750 złotych

		<p>miesięcznie określonego co do wysokości ugodą Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 05 maja 2015 roku w sprawie III RC 690/14 oraz na rzecz K. P. w kwocie po 400 złotych określonego co do wysokości ugodą Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 27 kwietnia 2010 roku w sprawie III RC 89/10, gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		S. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przedmiotem przestępstwa niealimentacji są prawidłowe stosunki rodzinne i realizacja obowiązku opieki przez zaspokojenie potrzeb materialnych osób, które same nie są w stanie ich zaspokoić. Jest to przestępstwo			

skutkowe z zaniechania. Jego strona przedmiotowa wyraża się w uporczywym uchylaniu się od ciężącego na sprawcy obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeśli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Realizacja znamion typu czynu zabronionego następuje, jeżeli na sprawcy ciążył obowiązek alimentacyjny z mocy orzeczenia sądowego lub ugody, uchylał się od tego obowiązku, przy czym uchylanie polegało na niełożeniu na utrzymanie osób uprawnionych, zaś zaległość z tego tytułu stanowiła co najmniej równowartość 3 świadczeń okresowych.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanemu mu czynu nie budzą wątpliwości. Sąd nie znalazł okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu oskarżonego. Oskarżony jest osobą pełnoletnią i w pełni poczytalną.

Przeprowadzona opinia sądowo – psychiatryczna potwierdziła, że oskarżony nie jest upośledzony umysłowo ani chory psychicznie, natomiast w okresie dokonania zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony jest osobą zdrową, sprawną, posiadającą umiejętności praktyczne w zawodzie blacharz – dekarz pozwalające na podjęcie pracy zarobkowej i pozyskiwanie dochodów na realizację obowiązków alimentacyjnych. Istniała zatem obiektywna możliwość podejmowania zatrudnienia pozwalającego na pozyskiwanie środków finansowych. Oskarżony nie wykazywał właściwego zainteresowania oraz zaangażowania by wywiązać się z realizacji obowiązku alimentacyjnego.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków D. K. i K. P. wykazał, że brak spełnienia obowiązku alimentacyjnego towarzyszył brak zainteresowania losem swoich dzieci, zaangażowania w opiekę nad nimi i ich wychowania. Oczywistym przy tym pozostaje, że mimo, że przestępstwo określone w art. 209 § 1 k.k. ma charakter

trwały, a sprawca swym zachowaniem wywołuje bezprawny stan i utrzymuje go przez dłuższy czas, to nie oznacza to możliwości włączenia do tego okresu okresów czasu, w których sprawca nie miał obiektywnej możliwości wywiązania się z ciążących na nim obowiązków (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2011r. sygn. akt IV KK 321/11). Z tych też względów wyeliminowany został okres czasu od 4 września 2017r. do 18 października 2017r. oraz od 9 kwietnia 2018r. do 10 czerwca 2018r. , gdyż w tym czasie oskarżony nie miał możliwości realizacji obowiązku alimentacyjnego, posiadał bowiem status osoby bezrobotnej. Zatem Sąd uznał, że oskarżony miał możliwość płacenia alimentów, zaś fakt zaniechania ich regulowania nie pozostawiał wątpliwości co do winy oskarżonego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze kwantyfikatory określone w art. 115 § 2 k.k. W ocenie Sądu społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu była znaczna. Oskarżony swoim zachowaniem godził w jedno z podstawowych dóbr prawnych w postaci zabezpieczenia

materialnych podstaw egzystencji swoich dzieci jako osób najbliższych nie mających przy tym możliwości samodzielnego utrzymywania się, a przez to zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych. Oskarżony był w przeszłości karany za czyn z art. 209 § 1 k.k. Dotychczas orzeczone wobec oskarżonego kary nie odniosły żadnego rezultatu, nie wpłynęły na oskarżonego wychowawczo ani nie powstrzymały go od popełnienia ponownie przestępstwa.

Wobec powyższego Sąd nie miał wątpliwości, iż oskarżonemu można było przypisać popełnienie czynu opisanego w punkcie pierwszym wyroku, za co należało wymierzyć mu stosowną karę.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<i>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. P.	1	1	Za czyn przypisany oskarżonemu groziła kara grzywny, ograniczenia wolności, pozbawienia wolności do roku (art. 209 § 1 k.k.). Sąd nie doszukał się na gruncie niniejszej sprawy okoliczności łagodzących. W ocenie Sądu karą adekwatną do wagi popełnionego czynu, stopnia społecznej szkodliwości oraz stopnia

winy, jest kara 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W myśl art. 53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Miarkując karę w stosunku do oskarżonego Sąd kierował się wskazanymi wyżej dyrektywami wymiaru kary. Wymiar kary jest wysoki, ale adekwatny do wagi popełnionego czynu. W przeszłości oskarżony był wielokrotnie karany a pomimo tego dopuścił się ponownie czynu karalnego o znacznej społecznej szkodliwości

			<p>co świadczy o znacznej demoralizacji oskarżonego oraz lekceważącym stosunku do obowiązującego porządku prawnego. W tym stanie rzeczy tylko kara o charakterze izolacyjnym spełni swe cele wobec sprawcy i uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Wymiar kary uwzględnia długotrwałość działania oskarżonego, stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze. Tylko ta kara będzie na niego oddziaływać wychowawczo i odstrasżająco, tak aby w przyszłości nie popełnił ponownie takiego samego przestępstwa.</p>
inne zaGadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>W sprawie, w toku postępowania przed Sądem Rejonowym jako sądem I instancji, ustanowiono obrońcę z urzędu dla oskarżonej w osobie adw. M. T.. W związku z tym, iż obrońca złożyła wnioski o przyznanie kosztów obrony wraz z oświadczeniem iż nie zostały one nawet w części uiszczone – należało je na rzecz obrońcy zasądzić. Kwota wskazana w punkcie 3 uwzględnia wysokość ustaloną wskazanymi tam przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Stawka minimalna za udział obrońcy oskarżonego wynosi 420 zł i została powiększona o należny podatek VAT w wysokości 23 %. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt 2 postanowienia.</p>	
4	<p>W ocenie Sądu, uwzględniając sytuację życiową i finansową oskarżonego tj. okoliczność, że nie pracuje, nie posiada</p>	

	żadnego majątku oraz nie ma żadnego uposażenia przynoszącego dochód należało zwolnić go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.	
Podpis		